

РЕШЕНИЕ

№ 42490

гр. София, 17.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Геновева Йончева

Златил Чолаков

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10184** по описа за **2025** година докладвано от съдия Златил Чолаков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба от А. Б. А. от [населено място], чрез адв. Л. Л. В., САК срещу Решение № 2723/20.07.2025 г. по анд. № 2059/2025 г. на СРС, 134 състав., с което е потвърден Електронен фиш серия К № 4837928 на СДВР, с който на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 400 лв. за нарушение на чл.21, ал.1 и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

В жалбата са изложени оплаквания за нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Жалбоподателят счита, че в случая е изтекла 3-годишната преследвателска давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (чл. 11 ЗАНН). Моли се за отмяна на въззивното решение. Претендират се разноси. Ответникът по касационната жалба- СДВР, редовно уведомен, не изпраща представител. В депозиран писмен отговор счита решението на първоинстанционния съд за правилно и законосъобразно; претендират се разноси. Алтернативно се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът и ответникът не се явяват и не изпращат представител.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е основателна и доказана, а решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Счита, че към настоящия момент е изтекла абсолютната давност на извършеното нарушение и жалбата следва да бъде уважена.

Касационният състав, като взе предвид събраните по делото доказателства, наведените от страните основания, мотивите към обжалваното решение, прие за установено следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок от надлежна страна и е процесуално

допустима. Разгледана по същество жалбата се явява основателна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното съдебно решение Софийски районен съд е потвърдил издадения електронен фиш серия К № 4837928, издаден от СДВР за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство за това, че на 30.04.2021г., в 14:19 часа, в [населено място], на Околовръстен път до № 257, с посока на движение от ул. С. шосе към бул. К. О., при въведено ограничение на скоростта 50 км/ч, в населено място, с мобилна система за видеоконтрол АТСС ARH CAM S1 № 11743f0, позиционирана на тротоара до пътното платно, била засечена скорост на движение на МПС - марка „В. ", модел „535Д" с рег. [рег.номер на МПС] , 83 км./ч. (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %) при разрешена такава - 50 км./ч., т.е. превъзхождение - 33 км./ч.

Прието е, че обжалваният електронен фиш съдържа всички изискуеми реквизити и е издаден при спазване на изискванията на чл.189, ал.4 ЗДвП; не са допуснати процесуални нарушения по ЗАНН – посочено е мястото, подробно е описано допуснатото нарушение и фактологията по извършването му, несъмнено е установен и нарушителят. Извършен е подробен анализ на разпоредбите на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства за контрол на правилата за движение по пътищата, при който СРС е достигнал до извода, че производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя чрез издаването на ЕФ, се е развило при спазване на установените процесуални правила. По тези съображения въззивният съд е потвърдил обжалвания електронен фиш като правилен и законосъобразен.

Касационният съд споделя всички изтъкнати във въззивното решение мотиви по отношение липсата на нарушение на процесуалните правила при издаване на електронния фиш и съобразяването му с материалния закон.

В случая обаче е изтекла абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване, поради което електронният фиш следва да се отмени. Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго. Това означава, че по отношение на административнонаказателните производства следва да се прилагат и разпоредбите на чл.80 от НК. В. такава е и трайната съдебна практика, затвърдена с Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 година на колегиите на ВАС и ВКС, което е задължително за прилагане от съдилищата. Съгласно разпоредбата на чл. 80, ал. 1 от НК, наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години (относно административнонаказателните производства, при които предвидените наказания са глоби и лишаване от права). Със съставянето на ЕФ съдът намира, че административно наказателното преследване е започвало. Връчването на ЕФ е действие последващо съставянето. Съгласно разпоредбата на чл. 81, ал. 2 от НК давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване, но съгласно чл. 81, ал. 3 от НК независимо от спирането и прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 от НК. В конкретния случай, това означава, че към дата 30.10.2025г. погасителната давност по отношение административнонаказателното производство, образувано срещу жалбоподателя, е изтекла. Административнонаказателното производство е образувано за нарушение извършено на 30.04.2021 година. Доколкото, както бе посочено по-горе, по отношение на административнонаказателните производства следва да се приложи разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, абсолютната погасителна давност следва да

бъде в размер на четири години и шест месеца от датата на административното нарушение. Предвид всичко изложено обжалваното решение и потвърденият с него електронен фиш следва да бъдат отменени, а производството прекратено.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН в полза на касатора следва да се присъдят своевременно поисканите разноски, такива са претендирани в касационната жалба. По делото като доказващ документ е наличен само договор за правна защита и съдействие, в който е договорено възнаграждение в размер на 400 лв., посочено е в договора, че сумата е платена при подписване, но не и по какъв начин. В тази връзка съдът съобразява изложеното в мотивите към т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК, че само, когато е доказано извършването на разноски в производството, те могат да се присъдят по правилата на чл. 78 ГПК. Ето защо, в договора за правна помощ следва да бъде указан вида на плащане, освен когато по силата на нормативен акт е задължително заплащането да се осъществи по определен начин - например по банков път. Тогава, както и в случаите, при които е договорено такова заплащане, то следва да бъде документално установено със съответните банкови документи, удостоверяващи плащането. Когато възнаграждението е заплатено в брой, този факт следва да бъде отразен в договора за правна помощ, а самият договор да е приложен по делото. В този случай той има характер на разписка, с която се удостоверява, че страната не само е договорила, но и заплатила адвокатското възнаграждение. С оглед липсата на посочен начин на плащане, както и на други допълнителни документи, удостоверяващи такова съдът счита, че представения договор за правна защита не може да го обвърже, както и другата страна в процеса, на която евентуално ще бъдат възложени разноските, в преценката им за законосъобразно и действително осъществено плащане.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 вр. чл.221, ал.1 от АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2723/20.07.2025 г. по анд. № 2059/2025 г. на Софийски районен съд, 134 състав.

ОТМЕНЯ Електронен фиш серия К № 4837928 на СДВР, с който на А. Б. А. е наложена глоба в размер на 400 лв. за нарушение на чл.21, ал.1 и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производството по издадения Електронен фиш серия К № 4837928 /30.04.2021 г. на СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: